କେ. ରହେଜା କନଷ୍ଟ୍ରକ୍ସନ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ସହଯୋଗୀ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମେ 1, 1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି.ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908:

ଆଦେଶ 6 ନିୟମ 17 - ଅର୍ଜି ସଂଶୋଧନ - ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ - ଅନୁପାଳନ - ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶନର ନିଦାନ ମାଗୁନାହିଁ - ସୀମା ଅବଧି ପରେ ସଂଶୋଧନ ଆବେଦନ ଦାୟର ହୋଇଥିଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: ତମାଦି ହୋଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମକଦ୍ଦମାଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଲଗା କରିବା, ବନ୍ଧକ ରଖିବା, ବିକ୍ରୟ କରିବା, ନିଷ୍କାସନ କରିବା କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କାରବାର କରିବାରୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରି ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ମାମଲା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ନିଦାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅର୍ଜି ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସଂଶୋଧନ ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଦାତବ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ନ୍ୟାସ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ଡିକ୍ରି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ସେମାନେ କେତେକ ଚିଠି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରିର ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଚିଠିର ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ବଳକା ବିନିମୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଚୁକ୍ତିନାମାର ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ସଂଶୋଧନ ଆବେଦନକୁ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରକୃତରେ ଅର୍ଜିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଦାତବ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ବିଷୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜ୍ଞାନ ଥିଲା, ଯାହା ସଂଶୋଧନ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ଅର୍ଜି ଦାଖଲ କରିବାରୁ ବାରଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: 1.1. ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ତମାଦି ହୋଇଥିଲା ।

1.2. ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ପାଇଁ ଅନୁମତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନର ଡିକ୍ରି ସର୍ବଦା ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନର ସର୍ତ୍ତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ, ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରତିକାର ମାଗିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର ତାରିଖରୁ ସାତ ବର୍ଷ ସମୟ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବାରୁ ଏବଂ ସୀମା ଅଧିନିୟମ, 1963 ର ଅନୁସୂଚୀର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 54 ଅନୁଯାୟୀ ସୀମା ଅବଧି ତିନି ବର୍ଷ ହୋଇଥିବାରୁ, ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆଧାରରେ ଯେକୌଣସି ସଂଶୋଧନ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ଜିତ ମୂଲ୍ୟବାନ ସୀମା ଅଧିକାରକୁ ପରାସ୍ତ କରିବ ।

ଏ. କେ. ଗୁପ୍ତା ବନାମ ଡି.ଭି.ସି., **[1966] 1 ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 796, ପ୍ରଭେଦ ଦର୍ଶାଗଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ସି) ସଂଖ୍ୟା 9397/1995 ।

ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 510/1995ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 21.2.1995 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏନ୍.ଏସ୍. ହେଗଡେ, ପି.ପି. ସିଂହ ଏବଂ ଜି.ଭି. ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ.ଟି.ଏମ୍. ସମ୍ପତ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ, ଅର୍ଜିର ଅନୁସୂଚୀ 'A' କିମ୍ବା ଏହାର କୌଣସି ଅଂଶରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାରୁ, ବନ୍ଧକ ପକାଇବାରୁ, ବିକ୍ରୟ କରିବାରୁ, ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରୁ କିମ୍ବା କୌଣସି ଉପାୟରେ କାରବାର କରିବାରୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରି ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 213/93 (ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଓ.ଏସ୍. 251/87 ଭାବରେ ଅଙ୍କିତ କରାଯାଇଥିଲା) ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଅର୍ଜିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 13 ରେ ଏହା ଏହିପରି କୁହାଯାଇଥିଲା:

> "ଉକ୍ତ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଏକ ମାସ ଅତିବାହିତ ହେବା ପରେ, 29 ଏପ୍ରିଲ, 1987ରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4 ଦ୍ୱାରା ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1କୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଏକ ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ବିନୀତ ଭାବେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ର ଟ୍ରଷ୍ଟିମାନେ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାନ୍ତି, 4ର୍ଥ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ 29 ଏପ୍ରିଲ, 1987ର ଉକ୍ତ ଚିଠିର ଏକ ନକଲ ଏଠାରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ସଂଖ୍ୟା 4 ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି । 4 ମେ, 1987 ତାରିଖରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4କୁ ସମ୍ବୋଧିତ ତାଙ୍କର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ, ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ସଠିକ୍ ସ୍ଥିତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ

ଦୋହରାଇଥିଲେ ଯେ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଶେଷ ଚୁକ୍ତିନାମା ଉକ୍ତ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ବାଦୀ ତାଙ୍କ ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଚୁକ୍ତିନାମାର ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ପାଳନ କରିବା ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମା ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ଇଚ୍ଛାକୁ ପୁନର୍ବାର ଦୋହରାଇଥିଲେ । 1987 ମସିହା ମେ 4 ତାରିଖର ଉକ୍ତ ଚିଠିର ଏକ ନକଲ ଏଠାରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ସଂଖ୍ୟା 5 ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି ।

ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବୋଧିତ ଏପ୍ରିଲ୍ 29, 1987 ତାରିଖର ଚିଠି ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର 4.5.87 ତାରିଖର ଉତ୍ତରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନିଜେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶେଷ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଚିଠିଗୁଡ଼ିକର ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ବାକି ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଚୁକ୍ତିନାମାର ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ । ଅର୍ଜିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 28ରେ, 29 ଏପ୍ରିଲ୍ 1987 ହେଉଛି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ଦେବା ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାର ପ୍ରତିକାର ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଅର୍ଜି ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ 25 ନଭେମ୍ବର 1994ରେ I.A. 745/94ରେ ଆଦେଶ 6 ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ସମର୍ଥନରେ କରାଯାଇଥିବା ଦାବି ହେଉଛି ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଦାତବ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ନ୍ୟାସ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ଡିକ୍ରି ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ସେହି ଆବେଦନକୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାନୁଆରୀ 20, 1995ରେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସିଆରପି ସଂଖ୍ୟା 510/95 ରେ ଫେବୃଆରୀ 21, 1995ରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ଅନୁମତି ପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ ହେଗଡେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କୌଣସି ନୂଆ ଆବେଦନ ନେଇ ଆଗକୁ ଆସିନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଅର୍ଜିରେ ସମସ୍ତ ବାସ୍ତବ ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଆଶ୍ୱସ୍ତି, ଯାହା ମୂଳତଃ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ଅନୁପସ୍ଥିତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଦେଶ 6 ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ଅର୍ଜିର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ବାଧା ଦିଏ ନାହିଁ । ଏହି ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଅଭିଯୋଗରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏବଂ ଏହା ଦାତବ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ବିଷୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜ୍ଞାନ, ଯାହା ସଂଶୋଧନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ପାଇଁ ଅନୁମତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ଡିକ୍ରି ସର୍ବଦା ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡିକ୍ରି ମଞ୍ଜୁର

ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ହେବ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ, ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରତିକାର ମାଗିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ତାରିଖରୁ ବିତିଯାଇଥିବା ସାତ ବର୍ଷକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବାରୁ ଏବଂ ସୀମା ଅଧିନିୟମ, 1963 ର ଅନୁସୂଚୀର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 54 ଅନୁଯାୟୀ ସୀମା ଅବଧି ତିନି ବର୍ଷ ହୋଇଥିବାରୁ, ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆଧାରରେ ଯେକୌଣସି ସଂଶୋଧନ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅର୍ଜିତ ମୂଲ୍ୟବାନ ସୀମା ଅଧିକାରକୁ ପରାସ୍ତ କରିବ ।

ଶ୍ରୀ ହେଗଡେ ଏ. କେ. ଗୁପ୍ତା ବନାମ ଡି.ଭି.ସି. ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ, ଯାହା [1966] 1 ଏସ.ସି.ଆର. 796 ରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ।ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୂଳ ଅର୍ଜିରେ 65,000 ଟଙ୍କା ଦାବି କରିବାର ଅଧିକାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ, ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶର ପ୍ରତିକାର ଏକ ସୀମିତ ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଥିଲା, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସେ 65,000 ଟଙ୍କାର ପୁନରୁଦ୍ଧାରର ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଜିରେ ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷଣ କରିସାରିଛନ୍ତି, ମୂଳତଃ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସାରେ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶର ପ୍ରତିକାର, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଦେଶ 6 ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ବାଧା ଦେଇନାହିଁ ଯାହା ସେ ମୂଳତଃ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେହି ପରିମାଣର ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରିବାକୁ । ସେଥିରେ ଥିବା ଅନୁପାତର ଏହି ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ ।

ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁ ଯେ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ତମାଦି ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଜି.ଏନ୍.　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।